Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B** **REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 29/2012 AL COMISIEI**

din 13 ianuarie 2012

privind standardele de comercializare a uleiului de măsline

(text codificat)

(JO L 12, 14.1.2012, p. 14)

rectificat prin:

►**C1** Rectificare, JO L 80, 20.3.2012, p. 39 (29/2012)

▼B

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 29/2012 AL COMISIEI

din 13 ianuarie 2012

privind standardele de comercializare a uleiului de măsline

(text codificat)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul CE nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ([1]), în special articolul 113 alineatul (1) litera (a) și articolul 121 primul paragraf litera (a) coroborate cu articolul 4,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1019/2002 al Comisiei din 13 iunie 2002 privind standardele de comercializare a uleiului de măsline ([2]) a fost modificat de mai multe ori și în mod substanțial ([3]). Este necesar, pentru motive de claritate și de raționalizare, să se codifice regulamentul menționat.

(2) Uleiul de măsline are anumite calități, în special proprietăți organoleptice și nutritive care, ținând seama de costurile de producție, îi permit accesul la un preț de piață relativ ridicat în raport cu majoritatea celorlalte grăsimi vegetale. Ținând seama de această situație de piață, trebuie prevăzute standarde de comercializare a uleiului de măsline care să cuprindă, în special, norme speciale de etichetare suplimentare celor prevăzute de Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora ([4]), în special normele prevăzute la articolul 2 al respectivei directive.

(3) Pentru a garanta autenticitatea uleiului de măsline vândut, trebuie să se prevadă, pentru comerțul cu amănuntul, ambalaje mici, cu un sistem de închidere adecvat. Cu toate acestea, statele membre trebuie să poată autoriza o capacitate superioară pentru ambalajele destinate unităților colective.

(4) Pe lângă descrierile obligatorii pentru diferitele categorii de ulei de măsline prevăzute la articolul 118 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, consumatorii trebuie informați cu privire la tipurile de ulei de măsline propuse.

([1]) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.
([2]) JO L 155, 14.6.2002, p. 27.
([3]) A se vedea anexa I.
([4]) JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

▼B

(5) Ca urmare a tradițiilor agricole și a metodelor locale de extracție sau de amestec, uleiurile virgine de măsline care se comercializează direct pot avea calități și gusturi destul de diferite, în funcție de originea lor geografică. Acest lucru poate duce la diferențe de preț în cadrul aceleiași categorii care perturbă piața. Pentru celelalte categorii de ulei comestibil nu există diferențe esențiale privind originea, iar indicarea originii pe ambalajele destinate consumatorilor îi poate face pe aceștia să creadă că diferențele de calitate există într-adevăr. Pentru a nu perturba piața de uleiuri de măsline comestibile, trebuie stabilit, la nivelul Uniunii, un regim obligatoriu pentru denumirile de origine, care să se limiteze la uleiurile extra virgine și virgine care îndeplinesc condiții precise. Regimurile opționale puse în aplicare până în 2009 nu s-au dovedit suficiente pentru a evita inducerea în eroare a consumatorilor în ceea ce privește caracteristicile reale ale uleiurilor virgine în acest sens. În plus, Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ([1]) a stabilit norme de trasabilitate aplicabile cu începere de la 1 ianuarie 2005. Experiența dobândită de operatori și de administrații în această privință a permis să se stabilească obligativitatea indicării pe etichetă a originii uleiului de măsline extra virgin și virgin.

(6) Mărcile existente care cuprind referințe geografice pot fi folosite în continuare, cu condiția să fi fost oficial înregistrate în trecut, în conformitate cu Prima directivă a Consiliului 89/104/CEE din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci ([2]), sau cu Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară ([3]).

(7) Denumirea de origine regională poate face obiectul unei denumiri de origine protejate (DOP) sau al unei indicații geografice protejate (IGP) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 510/2006 al Consiliului 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ([4]). Denumirile care indică o origine regională trebuie rezervate DOP sau IGP, pentru a se evita confuzia în rândul consumatorilor și, prin urmare, posibilele perturbări ale pieței. În cazul uleiurilor de măsline importate, trebuie respectate normele privind originea nepreferențială prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ([5]).

([1]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.
([2]) JO L 40, 11.2.1989, p. 1.
([3]) JO L 78, 24.3.2009, p. 1.
([4]) JO L 93, 31.3.2006, p. 12.
([5]) JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

▼B

(8) În cazul în care denumirea de origine a uleiului de măsline virgin se referă la Uniune sau la un stat membru, trebuie să se țină seama de faptul că nu numai măslinele utilizate, ci și tehnicile și metodele de extracție influențează calitatea și gustul uleiului. Prin urmare, denumirea de origine trebuie să se refere la zona geografică în care a fost obținut uleiul de măsline care este, în general, și zona în care uleiul a fost extras din măsline. Cu toate acestea, în unele cazuri, locul de extracție a uleiului nu corespunde cu locul de recoltare a măslinelor, informație care trebuie precizată pe ambalaje sau pe etichetele ambalajelor, pentru a nu induce în eroare consumatorii și pentru a nu perturba piața uleiului de măsline.

(9) În cadrul Uniunii, o mare parte din uleiurile de măsline extra virgine și virgine sunt compuse din amestecuri de uleiuri provenite din diverse state membre și țări terțe. Ar trebui prevăzute dispoziții simple pentru indicarea pe etichetă a originii acestor amestecuri.

(10) În conformitate cu Directiva 2000/13/CE, indicațiile precizate pe etichete nu pot induce cumpărătorul în eroare, în special în ceea ce privește caracteristicile uleiului de măsline în cauză sau prin atribuirea uleiului de măsline în cauză de proprietăți pe care acesta nu le are, sau prin sugestii care îi atribuie caracteristici speciale specifice, de fapt, majorității uleiurilor. De asemenea, unele indicații opționale des utilizate, specifice uleiului de măsline, necesită norme armonizate care să permită definirea precisă a acestora și care să asigure posibilitatea verificării acurateței lor. Prin urmare, noțiunile de „presare la rece” și „extracție la rece” trebuie să corespundă unei metode de producție tradiționale definită tehnic. Consiliul oleicol internațional (COI) a definit anumiți termeni care descriu caracteristicile organoleptice privind gustul și/sau mirosul uleiurilor de măsline extra virgine și virgine în metoda sa revizuită de evaluare organoleptică a uleiurilor de măsline virgine. Utilizarea acestor termeni la etichetarea uleiurilor de măsline extra virgine și virgine ar trebui rezervată uleiurilor care au fost evaluate conform metodei de analiză corespunzătoare. Sunt necesare dispoziții tranzitorii pentru anumiți operatori economici care utilizează în prezent termenii rezervați. Aciditatea menționată izolat sugerează în mod greșit un nivel de calitate absolută, înșelătoare pentru consumatori, deoarece acest criteriu reprezintă o valoare calitativă numai în cadrul altor calități ale uleiului de măsline în cauză. Prin urmare, ținând seama de proliferarea anumitor indicații și a importanței lor economice, trebuie stabilite criterii obiective de utilizare a acestora în scopul clarificării pieței de ulei de măsline.

(11) Trebuie adoptate măsurile necesare pentru ca produsele alimentare care conțin ulei de măsline să nu înșele încrederea consumatorilor prin evidențierea reputației uleiului de măsline fără a preciza în mod clar compoziția reală a produsului. Prin urmare, proporția de ulei de măsline, precum și anumite indicații specifice produselor compuse exclusiv dintr-un amestec de uleiuri vegetale, trebuie precizate în mod clar pe etichete. În plus, trebuie să se țină seama de dispozițiile speciale prevăzute în anumite reglementări specifice produselor pe bază de ulei de măsline.

▼B

(12) Denumirile categoriilor de ulei de măsline corespund caracteristicilor fizice, chimice și organoleptice prevăzute de anexa XVI la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și de Regulamentul (CEE) nr. 2568/91 al Comisiei din 11 iulie 1991 privind caracteristicile uleiurilor de măsline și ale uleiurilor din resturi de măsline, precum și metodele de analiză a acestora ([1]). Toate celelalte indicații prevăzute pe etichete trebuie coroborate prin elemente obiective, pentru a evita riscurile de abuz în detrimentul consumatorilor și denaturarea concurenței pe piața de uleiuri respectivă.

(13) În cadrul sistemului de control stabilit la articolul 113, alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, statele membre trebuie să prevadă, în funcție de diversele precizări care pot fi făcute pe etichete, dovada care trebuie adusă și sancțiunile financiare aferente. Fără a elimina a priori nici o posibilitate, respectiva dovadă poate cuprinde fapte stabilite, rezultate ale analizei sau ale înregistrărilor fiabile, informații de ordin administrativ sau contabil.

(14) Deoarece controalele asupra întreprinderilor responsabile cu etichetarea trebuie efectuate de către statul membru în care acestea sunt înființate, trebuie prevăzută o procedură de colaborare administrativă între Comisie și statele membre în care este comercializat uleiul.

(15) În scopul evaluării sistemului prevăzut de prezentul regulament, statele membre în cauză trebuie să comunice situațiile și dificultățile întâlnite.

(16) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Fără a aduce atingere Directivei 2000/13/CE și Regulamentului (CE) nr. 510/2006, prezentul regulament prevede, la nivelul comerțului cu amănuntul, standarde specifice de comercializare a uleiurilor de măsline și a uleiurilor din turte de măsline menționate la punctul 1 literele (a) și (b) și la punctele 3 și 6 din anexa XVI la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

(2) În sensul prezentului regulament, „comerț cu amănuntul” înseamnă vânzarea către consumatorul final de ulei menționat la alineatul (1), în formă naturală sau inclus într-un produs alimentar.

Articolul 2

Uleiul menționat la articolul 1 alineatul (1) este prezentat consumatorului final preambalat, în ambalaje cu o capacitate maximă de cinci litri. Aceste ambalaje sunt prevăzute cu un sistem de deschidere care să nu mai poată fi resigilat după prima desigilare, și sunt etichetate în conformitate cu articolele 3-6.

([1]) JO L 248, 5.9.1991, p. 1.

▼B

Cu toate acestea, în ceea ce privește uleiurile destinate consumului în restaurante, spitale, cantine sau alte unități colective similare, statele membre pot stabili o capacitate maximă a ambalajelor care să depășească cinci litri, în funcție de tipul de unitate în cauză.

Articolul 3

Descrierile în conformitate cu articolul 118 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se consideră ca fiind denumirea sub care este vândut produsul, după cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2000/13/CE.

Etichetarea uleiurilor menționate la articolul 1 alineatul (1) cuprinde, în mod clar și indelebil, în plus față de descrierea menționată la primul alineat al prezentului articol, dar nu neapărat în apropierea acesteia, următoarele informații privind categoria de ulei:

(a) pentru uleiul de măsline extra virgin:

„ulei de măsline de categorie superioară obținut direct din măsline și exclusiv prin procedee mecanice”;

(b) pentru uleiul de măsline virgin:

„ulei de măsline obținut direct din măsline și exclusiv prin metode mecanice”;

(c) pentru uleiul de măsline compus din uleiuri rafinate de măsline și uleiuri de măsline virgine:

„ulei cu un conținut exclusiv de uleiuri de măsline care au suferit un tratament de rafinare și uleiuri obținute direct din măsline”;

(d) pentru uleiul din turte de măsline:

„ulei cu un conținut exclusiv de uleiuri obținute prin tratarea produsului obținut în urma extracției uleiului de măsline și uleiuri obținute direct din măsline”;

sau

„ulei cu un conținut exclusiv de uleiuri obținute prin transformarea turtelor de măsline și uleiuri obținute direct din măsline”.

Articolul 4

(1) Uleiul de măsline extra virgin și uleiul de măsline virgin, definite la punctul 1 literele (a) și (b) din anexa XVI la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 includ o denumire de origine pe etichetă.

Produsele definite la punctele 3 și 6 din anexa XVI la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 nu includ nicio denumire de origine pe etichetă.

În sensul prezentului regulament, „denumire de origine” înseamnă trimiterea la o zonă geografică menționată pe ambalaj sau pe eticheta ambalajului.

▼B

(2) Denumirile de origine menționate la alineatul (1) includ în mod exclusiv:

(a) în cazul uleiurilor de măsline originare, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (4) și (5), dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță, o trimitere la statul membru respectiv, la Uniune sau la țara terță, după caz;

(b) în cazul amestecurilor de uleiuri de măsline originare, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (4) și (5), dintr-unul sau mai multe state membre sau dintr-o țară terță, una dintre următoarele mențiuni, după caz:

(i) „amestec de uleiuri de măsline originare din Uniunea Europeană” sau o trimitere la Uniune;

(ii) „amestec de uleiuri de măsline originare din afara Uniunii Europene” sau o trimitere la originea din afara Uniunii;

(iii) „amestec de uleiuri de măsline originare din Uniunea Europeană și din afara Uniunii” sau o trimitere la originea din Uniune și la originea din afara acesteia; sau

(c) o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 510/2006, în conformitate cu prevederile caietului de sarcini al produsului respectiv.

(3) Denumirile mărcilor sau ale firmelor, a căror cerere de înregistrare a fost introdusă până la 31 decembrie 1998 în conformitate cu Directiva 89/104/CEE sau până la 31 mai 2002 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului ([1]) nu sunt considerate denumiri de origine reglementate de prezentul regulament.

(4) În cazul importului dintr-o țară terță, denumirea de origine este stabilită în conformitate cu articolele 22-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(5) Denumirea de origine care menționează un stat membru sau Uniunea corespunde zonei geografice în care au fost recoltate măslinele în cauză sau în care se situează presa în care a fost extras uleiul din măsline.

Dacă măslinele au fost recoltate într-un stat membru sau într-o țară terță altele decât cele în care se situează presa în care a fost extras uleiul din măsline, denumirea de origine cuprinde următoarea mențiune: „ulei de măsline (extra) virgin obținut în (denumirea Uniunii sau a statului membru în cauză) din măsline recoltate în (denumirea Uniunii, a statului membru sau a țării terțe în cauză)”.

Articolul 5

Printre indicațiile opționale care pot figura pe etichetele uleiului prevăzute la articolul 1 alineatul (1), indicațiile prevăzute de prezentul articol trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) indicația „prima presare la rece” poate figura numai pentru uleiurile de măsline extra virgine sau virgine obținute la o temperatură mai mică de 27 ° C în urma unei prime presări mecanice a pastei de măsline, printr-un sistem tradițional de extracție pe bază de prese hidraulice;

([1]) JO L 11, 14.1.1994, p. 1.

▼B

(b) indicația „extracție la rece” poate figura numai pentru uleiurile de măsline extra virgine sau virgine obținute la o temperatură mai mică de 27 ° C printr-un procedeu de percolare sau centrifugare a pastei de măsline;

(c) indicația proprietăților organoleptice referitoare la gust și/sau miros poate figura numai pentru uleiurile de măsline extra virgine sau virgine; termenii prevăzuți la punctul 3.3 din anexa XII la Regulamentul (CEE) nr. 2568/91 pot figura pe etichetă numai dacă aceștia se bazează pe rezultatele unei evaluări realizate conform metodei prevăzute în respectiva anexă;

(d) indicația acidității sau acidității maxime poate figura numai în cazul în care este însoțită de indicația valorii peroxidice, a conținutului de ceară și a absorbției de ultraviolete determinate în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2568/91, înscrisă cu caractere de aceeași dimensiune și în aceeași rază vizuală.

Produsele vândute sub mărci comerciale a căror înregistrare a fost solicitată până la 1 martie 2008 cel târziu și care conțin cel puțin unul din termenii prevăzuți la punctul 3.3 din anexa XII la Regulamentul (CEE) nr. 2568/91 pot să nu respecte condițiile prevăzute la articolul 5 primul paragraf litera (c) din prezentul regulament până la ►C1 1 noiembrie 2011 ◄.

Articolul 6

(1) În cazul în care prezența uleiurilor menționate la articolul 1 alineatul (1), într-un amestec de ulei de măsline și alte uleiuri vegetale este evidențiată pe etichete în alt loc decât în lista de ingrediente prin cuvinte, imagini sau reprezentări grafice, amestecul în cauză cuprinde următoarea descriere comercială: „Amestec de uleiuri vegetale (sau denumirile exacte ale uleiurilor vegetale în cauză) și ulei de măsline”, urmată imediat de indicarea proporției de ulei de măsline din amestec.

Prezența uleiului de măsline poate fi evidențiată cu ajutorul imaginilor sau reprezentărilor grafice pe eticheta unui amestec menționat la primul paragraf numai în cazul în care proporția de ulei de măsline depășește 50 % din amestecul în cauză.

Statele membre pot interzice producerea, pe teritoriul lor, a amestecurilor de ulei de măsline și alte uleiuri vegetale menționate la primul paragraf pentru consum intern. Cu toate acestea, ele nu pot interzice comercializarea, pe teritoriul lor, a amestecurilor respective provenite din alte țări și nu pot interzice producerea, pe teritoriul lor, a amestecurilor respective destinate comercializării în alt stat membru sau destinate exportului.

(2) Cu excepția tonului în ulei de măsline prevăzut de Regulamentul (CEE) nr. 1536/92 al Consiliului ([1]) și a sardinelor în ulei de măsline prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2136/89 al Consiliului ([2]), în cazul în care prezența uleiurilor menționate la articolul 1 alineatul (1) din prezentul regulament, altele decât cele menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în produsele alimentare, este evidențiată pe etichetă în alt loc decât în lista de ingrediente, prin cuvinte, imagini sau reprezentări grafice, descrierea comercială a produsului este imediat urmată de indicarea proporției de ulei de măsline menționat la articolul 1 alineatul (1) din prezentul regulament în raport cu greutatea netă totală a produsului alimentar.

([1]) JO L 163, 17.6.1992, p. 1.
([2]) JO L 212, 22.7.1989, p. 79.

▼B

Proporția de ulei de măsline adăugat în raport cu greutatea netă totală a produsului alimentar poate fi înlocuită cu procentul de ulei de măsline adăugat în raport cu greutatea totală a grăsimilor, adăugând totodată indicația „proporție de grăsimi”.

(3) Pe etichetele produselor menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, descrierile menționate la articolul 3 primul paragraf se pot înlocui cu textul „ulei de măsline”.

Cu toate acestea, în cazul prezenței uleiului din turte de măsline, cuvintele „ulei de măsline” se înlocuiesc cu „ulei din turte de măsline”.

(4) Informațiile menționate la articolul 3 al doilea paragraf nu sunt necesare pe etichetele produselor menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 7

La cererea statului membru în care se află adresa producătorului, a unității de ambalare sau a vânzătorului care figurează pe etichetă, partea în cauză furnizează informațiile justificative prevăzute la articolele 4, 5 și 6, pe baza unuia sau mai multora dintre elementele următoarele:

(a) elemente de fapt sau stabilite științific;

(b) rezultate ale analizelor sau ale înregistrărilor automate pe eșantioane reprezentative;

(c) informații de ordin administrativ sau contabil ținute în conformitate cu normele Uniunii și/sau naționale.

Statul membru în cauză admite o toleranță între indicațiile menționate la articolele 4, 5 și 6 și care figurează pe etichete și concluziile stabilite pe baza informațiilor justificative prezentate și/sau a expertizelor comparative, ținând seama de acuratețea și frecvența metodelor și informațiilor în cauză și, după caz, de acuratețea și frecvența expertizelor comparative.

Articolul 8

(1) Comisiei i se comunică de către fiecare stat membru denumirea și adresa organismului sau organismelor responsabile cu monitorizarea punerii în aplicare a prezentului regulament, iar Comisia informează celelalte state membre și eventualele părți interesate, la solicitarea acestora.

(2) Statul membru în care se află adresa producătorului, a unității de ambalare sau a vânzătorului care figurează pe etichetă, ca urmare a unei cereri de verificare, prelevă eșantioane înainte de sfârșitul lunii următoare celei în care s-a depus cererea și verifică veridicitatea indicațiilor de pe etichetele în cauză. Respectiva cerere poate fi adresată de către:

(a) departamentele competente ale Comisiei;

(b) o organizație de operatori din statul membru în cauză în conformitate cu articolul 125 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007;

(c) organismul de control al unui alt stat membru.

▼B

(3) Cererile menționate la alineatul (2) sunt însoțite de toate informațiile necesare verificării solicitate, în special:

(a) data de prelevare sau de achiziționare a uleiului în cauză;

(b) denumirea sau forma juridică și adresa întreprinderii în care a fost prelevată proba sau din care a fost achiziționat uleiul în cauză;

(c) numărul loturilor în cauză;

(d) exemplare ale tuturor etichetelor care apar pe ambalajul uleiului în cauză;

(e) rezultatele analizei sau ale altor expertize comparate care să indice metodele utilizate și denumirea și adresa laboratorului sau expertului în cauză;

(f) după caz, denumirea și adresa furnizorului uleiului în cauză, după cum au fost declarate de către unitatea de comercializare.

(4) Înainte de sfârșitul celei de a treia luni de la data cererii menționate în alineatul (2), statul membru în cauză informează solicitantul cu privire la numărul de ordine alocat cererii și la acțiunea întreprinsă în acest scop.

Articolul 9

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare respectării prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește regimul de sancționare.

Comisiei i se comunică de către statele membre măsurile adoptate în acest scop până la 31 decembrie 2002, precum și modificările respectivelor măsuri, înainte de sfârșitul lunii următoare celei în care au fost adoptate.

Comisiei i se comunică de către Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia măsurile menționate la primul paragraf până la 31 decembrie 2004 cel târziu, precum și modificările respectivelor măsuri, înainte de sfârșitul lunii următoare celei în care au fost adoptate.

Comisiei i se comunică de către Bulgaria și România măsurile menționate la primul paragraf până la 31 decembrie 2010, precum și modificările respectivelor măsuri, înainte de sfârșitul lunii următoare celei în care au fost adoptate.

(2) În scopul verificării indicațiilor menționate la articolele 4, 5 și 6, statele membre în cauză pot introduce un sistem de aprobare a întreprinderilor ale căror instalații de ambalare se situează pe teritoriul lor.

Aprobarea, precum și o identificare alfanumerică, se acordă, la cerere, oricărei întreprinderi care îndeplinește condițiile următoare:

(a) dispune de instalații de ambalare;

(b) se angajează să culeagă și să păstreze informațiile justificative solicitate de statele membre în conformitate cu articolul 7;

▼B

(c) dispune de un sistem de depozitare care face posibilă verificarea originii uleiurilor care poartă o denumire de origine de către statul membru în cauză, după cum consideră necesar.

Pe etichetă se menționează, după caz, identificarea alfanumerică a unității de ambalare aprobate.

Articolul 10

Statele membre în cauză înaintează Comisiei, până la 31 martie în fiecare an, un raport cu privire la următoarele informații privind anul precedent:

(a) cererile de verificare primite în conformitate cu articolul 8 alineatul (2);

(b) verificările efectuate și verificările în curs, începute în anul comercial precedent;

(c) rezultatele verificărilor efectuate și sancțiunile aplicate.

Raportul prezintă aceste informații în funcție de anii în care s-a efectuat verificarea și de tipul de încălcare. Dacă este cazul, raportul prevede eventualele dificultăți speciale întâlnite și îmbunătățirile propuse privind verificările.

Articolul 11

Regulamentul (CE) nr. 1019/2002 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 12

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Produsele fabricate și etichetate legal în Uniune sau importate legal în Uniune și puse în liberă circulație înainte de 1 iulie 2012 pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Regulamentul abrogat și lista modificărilor ulterioare

Regulamentul (CE) nr. 1019/2002 al Comisiei (JO L 155, 14.6.2002, p. 27)	
Regulamentul (CE) nr. 1964/2002 al Comisiei (JO L 300, 5.11.2002, p. 3)	
Regulamentul (CE) nr. 1176/2003 al Comisiei (JO L 164, 2.7.2003, p. 12)	
Regulamentul (CE) nº 406/2004 al Comisiei (JO L 67, 5.3.2004, p. 10)	Numai articolul 3
Regulamentul (CE) nr. 1750/2004 al Comisiei (JO L 312, 9.10.2004, p. 7)	
Regulamentul (CE) nr. 1044/2006 al Comisiei (JO L 187, 8.7.2006, p. 20)	
Regulamentul (CE) nr. 632/2008 al Comisiei (JO L 173, 3.7.2008, p. 16)	
Regulamentul (CE) nr. 1183/2008 al Comisiei (JO L 319, 29.11.2008, p. 51)	
Regulamentul (CE) nr. 182/2009 al Comisiei (JO L 63, 7.3.2009, p. 6)	
Regulamentul (UE) nr. 596/2010 al Comisiei (JO L 173, 8.7.2010, p. 27)	

▼B

ANEXA II

Tabel de Corespondență

Reglementul (CE) nr. 1019/2002	Prezentul regulament
Articolele 1-8	Articolele 1-8
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (3)	—
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	—
—	Articolul 11
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2) primul paragraf	—
Articolul 12 alineatul (2) al doilea paragraf	—
Articolul 12 alineatul (2) al treilea paragraf	—
Articolul 12 alineatul (2) al patrulea paragraf	—
Articolul 12 alineatul (2) al cincilea paragraf	Articolul 12 alineatul (2)
—	Anexa I
—	Anexa II